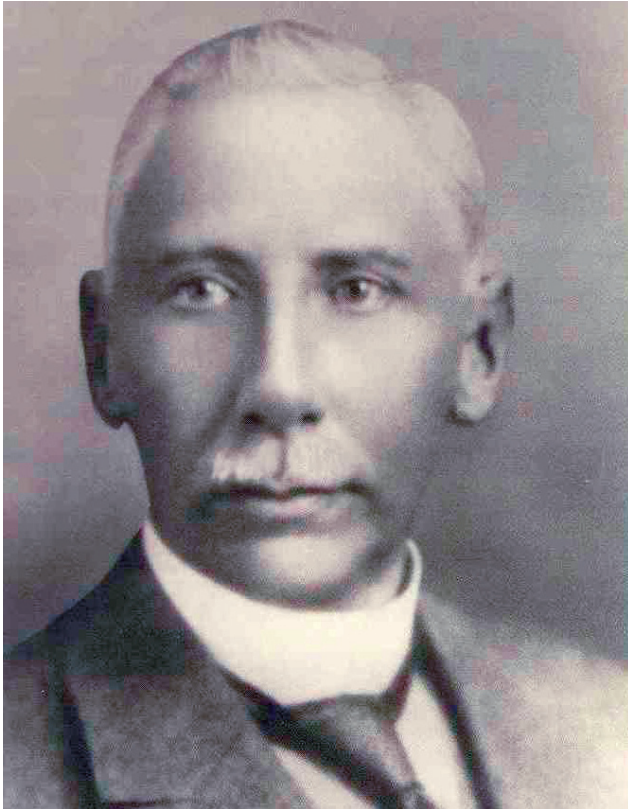


Vis A Vis

MEDEDELINGEN VAN DE STICHTING FAMILIE VIS VAN ZAANDIJK



Jacob Pieter Vis (1858-1924)



52

INHOUD

- 440 De ware Jacob
- 441 Jacob en Aaltje
- 444 Een reisje langs de Rijn (deel IV)
- 446 Een portefeuille van Jacob Vis Jacobsz

De ware Jacob

Dit nummer verhaalt over gebeurtenissen rond een aantal personen van de Familie Vis die allemaal Jacob heten. En dat waren er nogal wat Jakob Kuyt legt dat nog eens haarfijn uit in zijn bijdrage Jacob en Aaltje. Daarnaast kwam de stichting in het bezit van een portefeuille van Jacob Vis Jacobsz. uit 1829, een bijzonderder gebruiksartikel van een ondernemende Vis.

In onze aanstaande familiereünie op 4 september in Delden is er vooral aandacht voor Jacob Pieter (Ko) Vis (1858-1924), bekend als “de Zoute Vis”, oprichter en grondlegger van de zoutindustrie in Nederland. Niet voor niets wijdt Wim Wennekes in zijn boek “De aartsvaders, Grondleggers van het Nederlandse bedrijfsleven”(1993), één van de 13 hoofdstukken aan “Ko Vis”. Zijn leven en werk wordt hier beschreven naast personen als Charles Stork, Anton Jurgens en Sam van den Bergh (Unilever), Gerard en Anton Philips, Henri Deterding (Koninklijke / Shell) en Antony Fokker.

Het belooft een boeiende dag te worden met een bezoek aan kasteel Twickel en een voordacht van Dr. Seijer Troost, auteur van het boek “Koninklijk Zout”. De heer Troost zal op de reünie een lezing houden over het ontstaan van de zoutindustrie in Nederland en de rol die Ko Vis met niet aflatende ijver en doorzettingsvermogen hierin heeft gespeeld.

Vorig jaar overleed Simon Honig. Hij liet onze stichting een aantal schilderijen na en enkele zilveren gebruiksvoorwerpen. De schilderijen stellen een aantal romantische landschappen voor en zijn gemaakt door dezelfde nog onbekende schilder. Veel meer is hiervan niet bekend, maar er wordt uitgezocht welk verband er bestaat tussen deze schilderijen en de Zaanstreek. Ik hoop U weer in groten getale te ontmoeten.

LAURENS VIS JZN.

JACOB en AALTJE

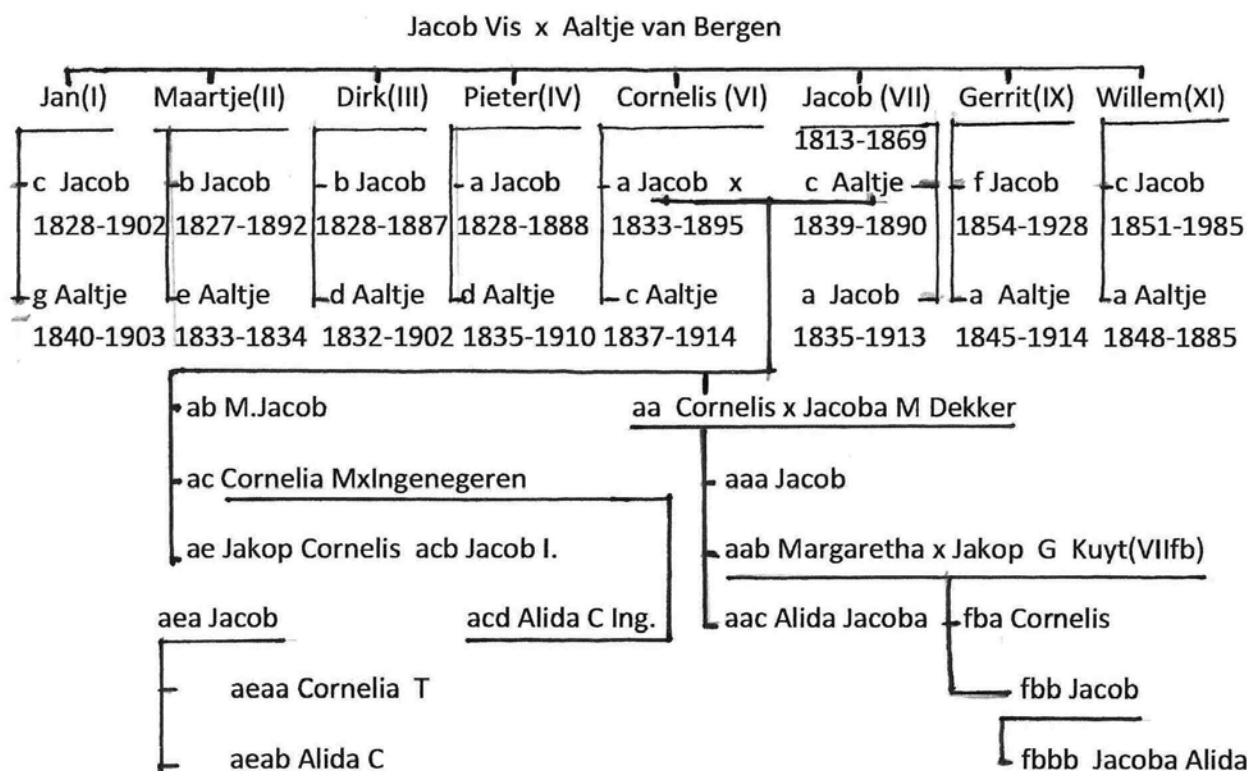
Jacob Vis en Aaltje van Bergen zijn (zoals iedereen weet mag ik veronderstellen) de stamhouders van alle leden van de Zaadijker Familie Vis. (1) Ja het was 'kantje boord.' Bijna waren de Zaadijker Vissen uitgestorven. Hij was de enige nog levende van de roemruchte familie Vis van Zaadijk. (2) Betovergrootvader Jan Pieterz. Vis had 8 zonen waarvan er drie jong overleden. Van de 30 kleinkinderen zijn 21 jong overleden (3). Van de 9 die overbleven waren 6 meisjes en 3 jongens waarvan alleen van Dirk veel bekend is. Kleinzoon Dirk had 5 kinderen (3 jong overleden). Zijn enige (levensvatbare) zoon Jan had 9 kinderen (8 vrij jong overleden). Nakomertje Jacob was dus de enige nog in leven zijnde (mannelijke) Vis! Zijn gezondheid was niet al te best, de dynastie wankelde! Maar..hij redde het en trouwde Aaltje van Bergen. (4) Het paar kreeg 11 kinderen waarvan (slechts !) twee jong overleden. Alleen het huwelijk van Klaas bleef kinderloos. Alle 7 zoons en dochter Maartje vernoemden Jacob en Aaltje (5). Ze kregen 58 kleinkinderen (waarvan 18 jong overleden). Daar migratie - in die tijd - een schaars verschijnsel was, bleven alle kleinkinderen 'op' het dorp Zaadijk wonen. Zo waren er dus - omstreeks 1880 - 8 Aaltjes

en 8 Jacob Vissen die allen Ko werden genoemd. Ter onderscheid werd achter elke Ko vaders (voor)naam genoemd. We hadden dus een Ko Jans, Ko Dirks, Ko Kees, Ko Piet, Ko Gerrits en een Ko Willems. Ook in resp. de 4e, 5e, 6e, en 7e generatie treffen we veel nog veel jongens met de naam Jacob (resp. 11, 9, 5 en 3) Meisjes werden veelal Alida of Jacoba genoemd (resp. 10, 9, 7 en 3). Van al deze Jacob's en Aaltjes /Alida's/ Jacoba's zullen een (toch wel bijzonder) stel wat nader belichten.

Het betreft Jacob Vis Cz(VIa) getrouwd met Aaltje Vis (VIIc)

Het is dus een huwelijk tussen neef en nicht.(6) Hun grootouders waren Jacob en Aaltje heten, Aaltjes vader was Jacob, twee zoon's kregen de namen Martinus Jacob en Jacob Cornelis (6). Twee kleinzoons heten Jacob, een kleindochter Alida Jacoba (VIaac) en Alida (Vlacd). Een achterkleinzoon Jacob (VIIffb), een achter(2x)kleindochter Alida Jacoba en een achter(3x)kleinzoon Jurriaan Jacob (6). Naast dit directe voor- en nageslacht waren er 8 neven Jacob en 8 nichten Aaltje. De eerste zoon werd naar grootvader: Jacob(C) - Cornelis(VI)- Jacob(VIa)-Cornelis(VIaa)- Jacob(VIaaa)

Overzicht van de vele Vissen die Jacob en Aaltje heten





Jacob Cornelisz Vis (1833-1895)



Aaltje Vis (1839-1890)

Voornoemde Jacob Vis (VIa) dreef houthandel 'Stoomhoutzagerij 'Voorwaarts', opgericht door zijn vader Cornelis, die in 1832 houtzaagmolen 'De Windhond' (7) en in 1836 balkenzager 'Het Konijn' kocht. Midden 19e eeuw deed de stoommachine zijn intree. In 1877 werd de balkenzager omgezet in een Stoomzagerij 'Voorwaarts' genoemd.(8) Zoon Cornelis volgde zijn vader Jacob op. Zoon Jacob(VIaa) overleed (in 1928) kinderloos. Daar er nu geen opvolging meer was werd de houthandel verkocht aan P. Donker. Wie (tot voor +/- 40 jaar) vanaf de provinciale weg naar de houtzagerij keek zag het bord (heel toepasselijk) 'Steek uw licht op bij Donker'.

Ter gelegenheid van de zilveren bruiloft van het paar is een aardige foto genomen van hun 5 kinderen (en een schoonzoon en schoondochter): van links naar rechts A.J. Vis, C.M. Vis, echtgenoot Anthony Ingenereen, M.J.Vis, J.M.Dekker met echtgenoot C. Vis. Liggend ervoor J.C. Vis. (9)

JAAP KUYT

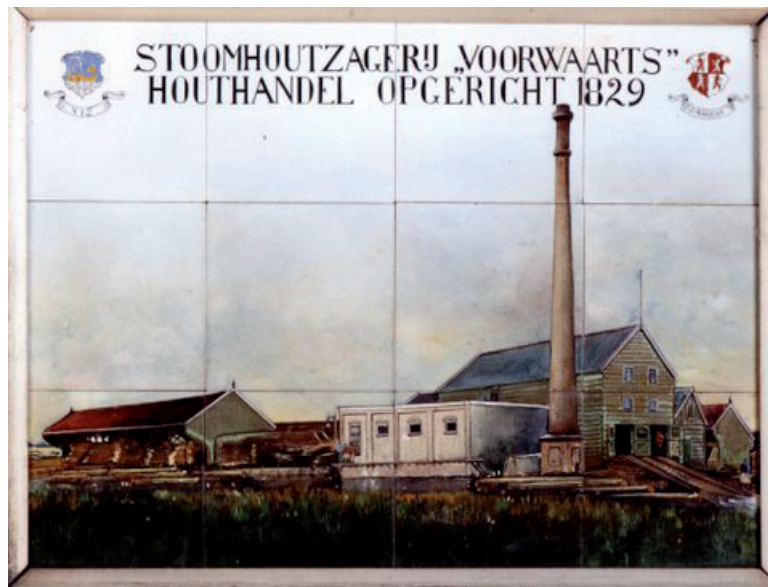
(1) Mr. Dirk Vis heeft aangetoond dat de Zaanijker Familie Vis geparenteerd is aan de Zaanse/Wormerveerse Familie Vis. Zie ook Mededelingen nr. 10 pag. 83.

Helaas zijn deze stammen (Jacob en Heyme Vis) afzonderlijk, (onder Vis I en Vis II) in het boek Nederlands Patriciaat opgenomen

De familie Vis van Zaanwijk kende veel schepenen en burgemeesters. Zie ook Vis A Saandyk pagina 34. Eind 19e eeuw werden families met een aanzienlijk voorgeslacht in de gelegenheid gesteld om (tegen betaling!) in de adelstand verheven te worden. Mede dankzij alle schepenen en burgemeester kreeg familie Vis die kans. Zaankanters (en ook Vissen) staan erom bekend nogal "zunig" te zijn, dus ze zagen ervan af. NB In die tijd resulteerde alle Zaangemeenten onder de 'Banne van Westzaan' bestuurd door Schout en Schepenen. Elk dorp had ook een Burgemeester. In die tijd heerste er nog een grote kindersterfte. Afval -en nog erger, denk aan de 'huisjes' boven het water, langs elk zijpad van de Lagedijk liep een sloot -in feite open riolen- waarin gewassen en waaruit gedronken werd. Het was dokter Jan Mulder die (eind 19e eeuw) voor verbetering zorgde.

In "Oud-Zaansch Bruiloftsfeest" waren Jacob en Aaltje de bruid en bruidegom. Het was het naspel van de 'Bloem van Zaanwijk', opgevoerd tijdens het feest tgv het 400 jarig bestaan van Zaanwijk. Ook in 1946 is dit stuk weer opgevoerd. Toen speelde Jaap Woudt de jonge Jacob Vis. Ook speelde Alida Catharina Duyvis (moeder van voorzitter Laurens) en Cees Kuyt daarin mee.

Het vernoemen van (voor)ouders was in die tijd heel gebruikelijk. Bij het vernoemen werd ook vaak de eerste zoon naar zijn grootvader genoemd. Naast 'Jacob' en Aaltje' kwam de naam Cornelis (bij meisjes werd



Stoomhoutzagerij „Voorwaarts“

dat Cornelia') ook veelvuldig voor. De naam Cornelis is waarschijnlijk afkomstig van overgrootvader Cornelis Isaaksz. Bakker. (Vis A Saandyk pag. 157). Het trouwen binnen de familie kwam vrij veel voor. Er werd in de tijd nog erg gelet op het "op stand trouwen" en in een kleine dorpsgemeenschap (zonder veel migratie) was vaak weinig keus. Zo is de zuster van Aaltje, Cornelia Maria, mijn grootmoeder en ben ik dus (ook) een achterneef van mijn moeder! Een maquette van de Windhond bevindt zich in het

Zaans Museum. Zie ook 'Mededelingen' 28 pag. 242. Wim de Boer, getrouwd met een betachterkleindochter van Pieter Vis (CIV) heeft het mechaniek gerepareerd. Een tegelplateau van de "Voorwaarts" dat vroeger bij ons thuis in de hal hing, bevindt zich in nu het Zaans Museum. De (toen) jonge J.C. Vis is degene die het Rijnreisje (Zie Vis A Vis nr. 48, 50 en 51) maakte. NB Het croquet spel op de foto heb ik thuis, soms wordt er nog mee gespeeld.



*Foto ter gelegenheid van de zilveren bruiloft van Jacob Vis en Aaltje Vis-Vis in 1885 van hun vijf kinderen en twee echtgenoten, spelend met een croquet spel. V.l.n.r. Albert Jan (1866-1919), Cornelia Maria (1864-1924), Anthony Ingenegeren (1862-1933), Martinus Jacob *1862-1917), Jacoba Maria Vis-Dekker (1863-1948), Cornelis Vis (1861-1921). Zittend: Jacob Cornelis Vis (1870-1943); de schrijver van het reisje langs de Rijn.*

Beschrijving van mijn eerste reisje langs den Rijn

DEEL IV

Maandag 17 augustus 1891

De reisgenoten waren: Jacob VisCz, Mej. G. Vis en J.C. Vis

Daar pa en ik een betere kamer gekregen hadden, (we hadden een kamer achter en kregen nu een die op den Rijn uitzag) hadden we 's morgens zoodra we opstonden en dit was ongeveer 7 uur een prachtig uitzicht op den Rijn en zijne oevers. Ik kon dan ook niet nalaten nadat ik alles benevens mijzelf had in orde gemaakt, een tijdje op het balcon van mijn kamer door te brengen.

Op het terras stond ons ontbijt reeds klaar, maar hoe mooi weer het was, vonden wij het toch te koud om daar te ontbijten en deden dus zulks binnen. Weldra kwamen ook onze nieuwe kennissen opzetten en besloten we onder het ontbijt direct naar Frankfurt te gaan.

We besloten dan met den trein van 10:18 te vertrekken. Onze koetsiers deden alle mogelijke moeite om ons voor vandaag te houden om met hen nu naar Laager See te rijden; maar niet tegenstaande het vragen van de koetsiers bleven wij volhouden in ons genomen besluit en gingen we gezamenlijk gevolgd door den portier met de koffers naar het station. Daar de trein, zooals het telkens nog gebeurd was, verspätet was, liepen we een geheelen tijd op het perron heen en weer. Op het perron ontmoetten wij ook nog den zelfden Engelschen mijnheer, dien we nog in het Ahrthal ontmoet hadden, maar waarvan ik echter, om het weinig noemenswaarde daaraan niet van gesproken heb. Genoemde heer sprak mij dadelijk weer aan en deed alle mogelijke moeite om met de dames een gesprek aan te knopen, hetgeen hem echter niet gelukte, want ze wilden niets van hem weten. Eindelijk kwam de trein, we stapten in en namen afscheid van den Engelschen mijnheer en vertrokken. Mijnheer Brendel liep niet erg hoog met hem en zeide dat hij een indringer was hetgeen we met hem instemden en we hoopten maar dit personage maar niet meer te ontmoeten. Ik heb nog een kaartje van hem gekregen en hij het mijne. In den trein had Mijnheer Brendel en ik het druk hoe wij het moesten aan leggen om in Frankfurt te komen en daar elkander te ontmoeten. Eindelijk kwamen we tot het besluit te Coblenz er uit te stappen en dan met een anderen trein naar Frank-

furt te vertrekken. We stapten echter te Coblenz aan het Rheinische Bahnhof uit, in plaats van het Mosel Bahnhof, misten nu den trein naar Frankfurt, waarop wij maar besloten ons gepäck hier af te geven en den dag te Coblenz door te brengen.

Het eerste werk was nu den Rijn op te zoeken, waar we na eenig vragen ook kwamen. Van de Rijnkade had men een prachtig gezicht op Ehrenbreitstein en de scipbrug, die daar naar toe leidt. Even aan de andere zijde van de schipbrug, altijd nog aan de kant van Coblenz, bevindt zich Die schöne Anlage welke wel waarlijk schoon mag worden genoemd. Dit is een mooie allee met zijn vier boomen langs de oevers van den Rijn. Deze allee is vol afwisseling. Eerst bevindt zich langs den Rijn nog een stuk vestingmuur, daarna ziet men verscheidene tentjes of zomerhuisjes langs den Rijn staan, allen verschillend ingericht. Verder ziet men er een bank gemaakt van eenige ankers met kettingen, welke veroverd zijn op een of andere notie.

Ook doen die verschillende zomerhuisjes herinneren aan geschiedkundige feiten. Wanneer men nog verder doorloopt, ontmoet men een Wirtschaft met terras en tuin, van welke mooie gelegenheid wij dan ook niet konden nalaten te profiteren. Hier werd ad libitum door ons gedronken, bier, limonade of dergelijke. Na ons weer eens heerlijk verkwikt te hebben, zetten wij onzen weg voort. We sloegen nu een zijlaan in, daar de Anlage doodliep, en kwamen op den weg, waarover de paardentram ging naar Capellen waar het slot Molenfels ligt. Na eenig wachten kwam de tram aanzetten; onderweg moesten we overstappen en nog een 20 minuten wachten, hetgeen we vervelend vonden, maar er was niets aan te doen. Daar we toch 20 minuten moesten wachten namen Mr. Brendel en ik den stap maar op om het een of ander in de buurt te bezien. We gingen in het naast bijzijnd café bestellen daar wat, gaven de koetsier en conducteur van de tram elk een glas bier en knoopten daar een gesprek aan met eene vrouw, die erg aan rheumatiek leed. Inmiddels was de andere tram gearriveerd, zoodat wij vertrekken mochten. Na een half uur trammen kwamen we te Capellen aan. Nu viel er geen tijd

meer te verliezen; dus het was dadelijk den berg op, waar bovenop het slot staat. De dames gingen met ezels maar de heeren gingen maar loopen. Dit stijgen duurde ongeveer een half uur; maar de moeite werd wel beloond; we hadden nu vanaf het slot prachtige vergezichten. Tegenover ons zagen we Niederlahnstein liggen met het Laneck. Links hadden we het gezicht op Coblenz en rechts het hogere gedeelte van den Rijn; terwijl achter ons nog hooger bergen lagen in het groen gehuldigd, maar welke wij echter niet zijn opgedaan, daar we van meening waren nu hoog genoeg te zijn. Na al dit moois hetgeen die omstreken daar biedt beschouwd en bewonderd te hebben, en verscheidene malen onze verbazing te kennen geven te hebben door te zeggen: wat is het hier toch mooi en wat komt de Zaan hier toch veel bij achter en dergelijke, besloten we het slot zelf te gaan bezichtigen.

Een jongen begeleidde ons door het slot en gaf van sommige dingen uitlegging, hetgeen hij echter op zulk een eentonige wijze deed, dat wij het hem telkens moesten laten herhalen, daar we er anders niets van verstonden. Al de kamers en zalen in dit slot hadden houten parquet vloeren, zoodat wij allen op muilen moesten loopen, waar we lekker op glijden konden. In dit slot bevindt zich heel wat moois. Men vond daar onder anderen prachtige ameublementen, verschillende prachtige bocalen, de dom te Keulen uit suiker gemaakt, het bed van een der Duitschen keizers enz,enz. Na dit slot bezichtigd te hebben daalden we den berg af. Halfwegen den berg zagen we een watervalletje, waarvan ik nog water heb gedronken. In het café Bellevue, dat beneden aan den berg ligt hebben we ons wat verkwikt, daarna gingen we naar het station, vanwaar met de trein van 2 uur en eenige minuten in de 3e klasse, daar ons couponboekje hier niet geldig was, en Mr. Brendel wilde hebben dat we met genoemde klasse ook eens in kennis kwamen, naar Coblenz, waar we een kwartier later aankwamen. Volgens Baedeker was de 1e restauratie in Coblenz "Zum Stern" am ende der Kornfasstrasze; daar gingen we nu dadelijk heen en bestelden daar een diner voor 6 personen, hetgeen zich uitstekend liet smaken, als mede de wijn, want we hadden honger en dorst gekregen na zulk een tocht. Onder tafel besloten we nu gezamenlijk naar Ems te gaan en dan den volgenden dag naar Frankfurt. Hotel Zum Stern was niet bijzonder groot, maar de consumptie was er uitstekend en we hadden van af het terras een mooi uitzicht op de Mosel en hare oevers.

Even voor vijf uur verlieten we deze restauratie en begaven ons naar De Rheinische Bahn, waar we 's morgens ons Gepäck hadden afgegeven. Juist toen we

aankwamen, kwam er ook een trein die naar de Mosel Bahn liep en waar we in den trein naar Ems konden overstappen. Zoo spoedig als het mogelijk is, haalden we ons Gepäck en kocht Mr. Brendel drie retours Coblenz Ems, daar mijnheer's rondreisbiljet niet over Ems liep; stapten in en verrotkten naar de Mosel Bahn. Daar aangekomen was het weer gauw overstappen in den trein naar Ems, en zoo reden we in een coupé met gemakkelijke rieten stoelen door het trefend schoone Lahnsthal naar Ems. Daar aangekomen lieten we ons met de omnibus van hethotel de vier Jahrezeiten naar het hotel rijden. Weldra hadden we vier kamers gekregen in genoemd hotel, frischten ons wat op en het was ongelogen nog maar zes uur. Thans was bij ons de leus 'Time is money', want dadelijk gingen we weer op stap naar de Victoria Brton, waar we nu het echte Emzerwater zoo uit de bron zouden drinken. Dit geschiedde, maar we vonden het Emzerwater thuis lekkerder dan hier; het was bovendien lauw en had een nasmaak van bedorven eieren of iets dergelijks. Hier zag men verscheidene glazen staan van badgasten met nummers aan de glazen, want men moet weten, dat die badgasten allen hun eigen glas hebben. Ook zag men er verscheidenen langs de straten loopen met hunne glazen in de hand, en namen dan van tijd tot tijd een slokje daaruit. Dit is echter een minder aardig gezicht al die menschen, hoestend en kuggend te zien loopen. Na dit verder bezichtigd te hebben, kocht ik nog onderweg eenige rozen voor de dames en mijzelf en gingen nu de Mohlberg beklimmen hetgeen een colosaal werk is, mijnheer en Cato Brendel en ik waren er het eerst op en daarna volgden de anderen met veel moeite. De moeite werd echter wel beloond, want het uitzicht van hier op Ems was eenig en vooral toen de lichten in Ems reeds opgestoken waren. Die rijen lichten in de straten, de lichten in de Curgarten langs de Lahn, die weerkaatsten in het zacht voortvlietende water, maakten met elkander een prachtig geheel. Wendde men zich om dan zag men de zon prachtig ondergaan. Nadat we van dit alles weder genoeg genoten hadden, en we ons lekker verkwikt hadden aan frambozensiroop met soda water, verlieten we deze plaats, want om 8 uur zou het concert zijn in den Curgarten.

Langs een anderen weg gingen we weder naar Ems terug en daar aangekomen bemerkten we weldra dat het concert reeds begonnen was. We gingen nu dadelijk in de Curgarten waar het colosaal druk was, maar eeuwig gezellig. Het was er ook nog al een beetje luchtig, zoodat ik met de dames even naar ons hotel ging om de doeken of sorties te halen.

Een portefeuille van Jacob Vis Jacobsz te Zaandijk uit 1829

Uit de nalatenschap van de familie Glasbergen-Duyvis kreeg ik van mijn nicht Kara Glasbergen een portefeuille van Jacob Vis Jacobs. Dat wekt natuurlijk de nieuwsgierigheid op want er waren in de 19-de eeuw vele Vissen in Zaandijk die Jacob heten. Jaap Kuyt legt in het volgende artikel nog eens uit hoe dat precies in elkaar stak.

De leren portefeuille is 23 x 11,5 cm groot en telt zes vakken die aan de binnenzijde met marmerpapier zijn beplakt. Onder de klep is in vergulde hoofdletters de naam JACOB VIS JACOBSZ: TE ZAANDIJK 1829 aangebracht. Het leer is aan de buitenkant zwart gemaakt. De portefeuille is enigszins versleten en dus goed gebruikt. Vooral in het achterste vak vertoont het marmerpapier slijtplekken.

Hoe kwam deze portefeuille bij mijn nichtje terecht? Haar moeder Ernestine Duyvis was getrouwd met Prof. Dr. Willem Glasbergen (1923-1978), een vermaard en inspirerend archeoloog met veel interesse voor geschiedenis. Bij een van de boedelverdelingen zal deze portefeuille uiteindelijk aan haar moeder zijn toegefallen. Willem Glasbergen maakte ooit door middel van foto's een kwartierstaat van de ouders van Ernestine, Teewis Duyvis (1888-1977) en Maria Cornelia Boekenooen (1891-1963). Via haar moeder Jacoba Cornelia Vis (1869-1946) en haar grootvader Martinus Vis (1837-1909) komen we uiteindelijk

bij haar overgrootvader Jacob Vis terecht. Zijn stam staat beschreven op pagina 324-327 van onze familiechroniek Vis a Saandijk.

In 1829, het jaartal dat op de portefeuille is gedrukt, was Jacob Vis nog maar 16 jaar oud. Het jaar daarvoor was zijn vader Jacob op 44-jarige leeftijd overleden; 11 januari 1830 sterft zijn moeder Aaltje van Bergen. In de kroniek staat beschreven dat over deze Jacob niet veel bekend is maar ook dat nog weinig onderzoek naar hem is gedaan. Vast staat dat hij net als zijn vijf oudere broers zich met de olieslagerij en de handel in olie en zaden wil gaan bezighouden, waarbij de portefeuille hem goed van pas zal zijn gekomen. In 1830 volgt de boedelverdeling, waarbij de minderjarige Jacob wordt vertegenwoordigd door Pieter Jansz. Groen, schoonvader van de Wormerveerder Albert Vis. Hij erft 70.309 gulden en 36 cent, één tiende deel van de totale nalatenschap. In 1836 associeert hij zich met zijn oudere broers Dirk en Klaas in de oude olieslagerij Jacob Vis & Co. Die zij uitoefenden met zeven molens. In 1846 vond de scheiding plaats waarbij Jacob de molens 't Zwarte Kalf en de Roggebloem te Zaandam kreeg toebedeeld. Daarnaast handelde hij in granen en ging daarvoor in Wormerveer een compagnonschap aan met zijn zwager W.J. Boon (Boon, Vis & Co.). Hij stierf t Oudeschild op 23 januari 1869, maar werd in Zaandijk begraven.

Jacob Vis trouwde in 1834 met Cornelia Maria van Gelder (1813-1886) uit Wormerveer, kleindochter van Pieter Smidt van Gelder (1762-1842), witpapierfabrikant van Van Gelder Zonen met molen de Eendracht te Wormer. Zij krijgen 6 kinderen, waarvan dochter Aaltje Vis (CVIIc) trouwt met haar neef Jacob Vis (CVIa)



Portefeuille van Jacob Vis Jacobsz, foto binnenzijde



Portefeuille in uitgeklapte toestand



Jacob Jacobsz. Vis
1813-1869



Cornelia Maria van Gelder
1813-1886



Albert Kluyver
1819-1888



Grietje Stuurman



Martinus Jacobsz. Vis
1837-1909



Marijtje Kluyver
1846-1926



Jacoba Cornelia Vis
1869-1946

*Kwartierstaat Jacoba Cornelia Vis,
getrouwd met Hendrik Boekenooen*

Betaling donatie 2010

Namens onze penningmeester Jaap Kuyt verzoek ik U Uw donatie voor 2010 over te maken op:

onze rekening postbank nr. 3220631
ten name van Stichting Familie Vis van Zandijk
te Heiloo. (woonplaats van onze penningmeester).

Het richtbedrag is € 15,-; een hoger bedrag is natuurlijk welkom.

Voor betalingen vanuit het buitenland dient u gebruik te maken van de volgende gegevens:

BIC PSTBNL21 IBAN code NL75PSTB0003220631

Mutaties op de genealogische staat van Jacob Vis en zijn nageslacht

CVII faab	Nicolas Lorenzo Avitabile	overleden 17 mei 2006
CVII faaa	Raul Alberto Portoles	overleden 20 mei 2007
CVII faab	Roberto Rovengo	overleden november 2007
	Hugo Scheer , echtgenoot van Johanna Maria Duyvis (CVIIbaah)	overleden 11 mei 2010
CVIIbaaaa	Adriaan Rudolf de Mooij	overleden 4 juni 2010

Stichting Familie Vis van Zandijk

Secretariaat: Gerlag Vis, Langeland 41, 1602 KC Enkhuizen, g.j.vis@quicknet.nl

Redactie

Anna M. Gosman-Vis, Hopklaver 29, 3069 DB Rotterdam

Laurens Vis Jzn, Konijnenlaan 51, 2243 EP Wassenaar, tel: 070 5118797, l.vis@visarchitecten.nl

